

Általában nem szoktam könyvbemutatókra járni, de az az érzésem, hogy ez nem egy szokványos volt. Nem is könyvbemutató, inkább egy rendhagyó előadás egy regény kapcsán zenével, fotókkal, vallomással. *Fúj* – ez volt a performansz címe, **Karafiáth Orsolya** mutatta meg önmagát és a
Szirén
című könyvét a Mokkában.

Megpróbálom elkezdeni – mondta az elején, és erősen azt éreztem, hogy ez a nő kínlódik, segíteni kell neki. Lehet, hogy direkt csinálta, nem tudom. Mert utána Annát hallottuk, a Szirén főszereplőjét, amint az öngyilkosságot tervezgeti. Szépen akar meghalni, gyönyörűen. „Én az okos Ophelia leszek, a gyönyörű, az emlékezetes, a halálában is fenséges. (...) a halál engem ne sápadtra csókoljon. Erős pirosítót képzeltem magamra, ebbe a nőbe bele kell szeretni."

Anna egy fiatal énekesnő,

aki függőségeivel és önmagával küzd, az életét gyermekkorától a sokat szenvedő, megfelelni vágyó kamaszon át az alkoholista felnőttkorig végigkövethetjük a regény lapjain. Anna, akárcsak Karafiáth, kínosan őszinte. Nem szépíti a tényeket, nem tesz úgy, mintha az alkoholizmusa nem létezne.

Ők már akkor is ismertek, amikor még ittam.

Az mutatja, hogy nagyon jó emberek, hogy nem szakadt meg a kapcsolat velük, mint oly sokakkal a múltamból – mutatta be a zenészeket a szerző, akik az előadás szekvenciái között játszottak egy-egy futamot.

Ezután a vetítővászon kapott fő szerepet, az írónő saját képeivel illusztrálta a függőségbe csúszó Anna állapotait: a még bájosan mosolygó becsiccsentett nőtől, a tükörszilánkokkal összeszabdalt testű, önelfogadással küszködő nőig.

Dicstelen epizódok egy nő életéből

„Mindig én voltam, aki utoljára maradt, már kitakarították a helyet, bezártak. Volt olyan, hogy a törzshelyemen, a Libellában aludtam, és reggel egy fillérem nem volt már, és cserébe kaptam egy sört, hogy elmentem az újságokért. Szóval ezek dicstelen epizódok egy nő életéből, de mégis úgy gondolom, hogy életem legszebb időszaka volt. Ez talán annak köszönhető, hogy fiatal voltam" – zárta a képsorokat.

A közönségből kérdés nem érkezett, a szerző dedikált néhány kötetet, a résztvevők nagy része pedig kiszivárgott a teraszra sörözni.